

του τὸν τυφλώνει. Δὲν εἰμφορεῖ νὰ ἴδῃ πέραν τῆς μύτης του ἢ τοῦ στήθους του. Ἡ δὲ θεραπεία τῶν ἀσθενῶν του μελῶν καὶ τῆς ζωῆς του ἡ διάσωσης τὸν κάμῃ ν' ἀνακηρύσσει ἐξόχους καὶ νὰ λατρεύῃ ἀνεπιφυλάκτως πρὸ πάντων τούτων ἰατροῦς του. Ἀλλὰ τί λέγω; Μήπως ἐγὼ πρῶτος, ὁ ὁποῖος φαίνομαι τώρα αἰρόμενος ὑπεράνω τῶν ἐγκοσμίων, ἂν εἶχον φθισικὸν πεφιλημένον καὶ μοὶ ἐδίδον ἐν τῶν σωστικῶν του φιαλιδίων ὁ Κῶχ, δὲν θάνῃρτων χρυσῇ εἰ δυνατόν καὶ ὑπεράνω παντὸς τὴν εἰκόνα τοῦ δοτῆρος ἐν τῇ αἰθοῦσῃ μου ὅπως καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ μου;

* *

Τὸ συμπέρασμα μου εἶνε ὅτι ὁ Κῶχ δικαίως ἀνεκηρύχθη εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπότητος. Πλὴν ἰσχυρίζομαι ὅτι ὑπάρχουσιν ἀκόμη καὶ ἄλλοι πολλοί, ἀσυγκρίτως μεγαλύτεροι εὐεργεταί, ἰατροὶ αὐτοὶ διανοητικῶν φυματισέσεων, οἵτινες ἔχουσι δικαιότερας ἀξιώσεις ἐπὶ τοῦ τίτλου, καὶ τοὺς ὁποίους οἱ πλείστοι τῶν ἐξευγμένων σήμερον εἰς τὸ θριαμβευτικὸν ἄρμα τοῦ Κῶχ, οὔτε ἐννοοῦσιν, οὔτε φαντάζονται!

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΞ ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΝ

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ

Ὁ ἰατρός Τιμόθεος προσεκληθὼν ἐν σπουδῇ ἐνῶ ἦτο περὶ τὰ μέσα τοῦ γεύματος.

Τρέχει, ἀνέρχεται. Πρόκειται περὶ μιᾶς γυναικὸς κατοικοῦσης ἐκεῖ πλησίον, ἣτις ἐδηλητηριάσθη.

Ὁ δόκτωρ εἰσάγεται εἰς τὸ οἶκμά της, τὸ ὅποion εἶνε πολυτελὲς μᾶλλον ἢ κερμυόν, ἔνθα τὰ πάντα μαρτυροῦσι τὴν χλιδὴν καὶ τὴν σπατάλην, ἀλλ' οὐδὲν τὴν φιλοκαλίαν καὶ τὴν εὐγένειαν.

Τὴν ἐξετάζει, τὴν θεραπεύει, τὴν σώζει. Μετὰ δύο ἡμέρας ἀνὴρ τις λευκοθόριξ, κόσμιος τοὺς τρόπους, ἐμφανίζεται πρὸς τὸν ἰατρόν.

— Ἰατρέ, λέγει αὐτῷ, μοὶ ἐσώσατε μίαν γυναῖκα, πρὸς τὴν ὅποιαν τρέφω βαθεῖαν καὶ εἰλικρινῇ στοργήν. Ταυτοχρόνως δὲ με ἀπηλλάξατε ἀπὸ δυσαρσκειᾶς καὶ τύψεις συνειδότος, αἵτινες θὰ διήρκουν καθ' ἅπασαν τὴν ζωὴν μου. Ἐφάνην σκαίος, αὐστηρός, φιλάργυρος. Ἡ καυμένη ἡ νέα ἤθελε μίαν ἄμαξαν—ὅπως ἔχουν ὅλοι. Τῆς τὴν ἡρνήθην· αὐτὴ ἐνόμισε διὰ τοῦτο ὅτι δὲν τὴν ἡγάπων ἀρκετὰ καὶ ἠθέλησε ν' ἀποθάνῃ. Ἡθέλησα νὰ ἔλθω νὰ σᾶς εὐχαριστήσω αὐτοπροσώπως, ἰατρέ, καὶ νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι δὲν θεωρῶ ἐξωφλημένον τὸ πρὸς ὑμᾶς χρέος μου διὰ τῆς δικαίας ἀνταμοιβῆς τῶν κόπων σας.

Καὶ ὁ γηραλέος ἀνὴρ ἐπεσφύρη ἀροῦ ἀπέθηκεν ἐπιτηρείας ἐπὶ τοῦ γείσου τῆς ἐστίας κύλινδρον χρυσῶν νομισμάτων.

Τὴν ἐπαύριον καθ' ἣν ὥραν ἐδέχετο τοὺς ἀσθενεῖς τοῦ ἰατροῦ Τιμόθεου, ἐνεφανίσθη κύριός τις πενητηκοντὸντης περίπου, ὕψηλός, ροδοκόκκινος, ἀρκετὰ προγαστῶρ, φέρων ἀδάμαντας εἰς τὸ ὑποκάμισόν του,

ἀδάμαντας εἰς τοὺς δακτύλους του, χονδρὰν χρυσῇ ἄλυσιν ὠρολογίου εἰς τὸν ὑπενδύτην του καὶ ἔχων φωνὴν πολὺ βαρεῖαν.

— Ἀγαπητέ μου ἰατρέ, λέγει, πρέπει νὰ σᾶς ἀνάψω ἓνα κηρί δι' ἐκείνην τὴν ἀνύητον νέαν ὅπου ἠθέλησε νὰ δηλητηριασθῇ.

Τὴν ἐμάλλωσα ἐκ ζηλοτυπίας, ἀδίκως ὡς φαίνεται, ἐνεκα ἐνὸς ἡλιθίου νέου, ὅστις καθὼς αὕτη διατίνεται, εἶνε ἐξ ἀδελφῶς της. Ὁμολογῶ ὅτι εἶμαι βιαίως χαρακτηριστὸς καὶ τὴν ἠπέλιψα ὅτι θὰ τὴν ἐγκαταλείψω. Οὐδέποτε ἐπίστευα ὅτι ἡ καυμένη αὕτη νέα εἶχε τόσην εἰλικρινῇ ἀγάπην πρὸς ἐμέ! Φαίνεται ὅτι ὀλίγον ἔλειψε ν' ἀποθάνῃ καὶ θὰ ἦτο ἡ τρίτη, κύριε, ἣτις θὰ ἔχανε τὴν ζωὴν χάριν ἐμοῦ. Εἶνε δίκαιον καθεὶς νὰ ζῇ ἀπὸ τὸ ἐπάγγελμά του. Ἰδοὺ ἡ ἀμοιβή σας.

Καὶ ὁ χονδράνθρωπος ἐμέτρησε τριακόσια φράγκα εἰς ἀργυρὰ τάλληρα, τὰ ὅποια παρέταξεν ἐπὶ τοῦ γραφείου τοῦ ἰατροῦ.

Οὗτος ἀπέμεινε μόνος ἐν μέρει ἀμηχανῶν καὶ ἐν μέρει δυσηρεστημένων.

Κρούουσιν ἐκ νέου τὴν θύραν του. Εὐειδὴς νεανίας κομφῶς κτενισμένος, μυρωμένος, μετὰ τὸν μύστακα συνεστραμμένον εἰσέρχεται καὶ προτείνει τὸν τράχηλον καὶ κάμπτων τοὺς βραχίονας:

— Εἴθε ὁ ἰατρός Τιμόθεος; ἐρωτᾷ.

— Εἰς τὰς διαταγὰς σας.

— Ἐρχομαι νὰ σᾶς εὐχαριστήσω διὰ τὰς συντόνους καὶ ἀποτελεσματικὰς περιποιήσεις τὰς ὁποίας ἐπέδαφιλεύσαστε πρὸς μίαν γειτόνιστάν σας, ἡ ὅποια ἔχει τὴν καλωσύνην νὰ με τιμᾷ μετὰ τὴν φιλίαν της καὶ τὴν ὁποίαν ἐξώθησα εἰς τὴν ἀπελπισίαν διὰ μιᾶς ἀπιστίας μου. Αὕτη ἐπῆρε τὸ πρᾶγμα τραγικῶς! Δυστυχῶς δὲν εἶμαι πλούσιος, ἰατρέ. Ὁ λανσκενές δὲν μοῦ ἐφάνη εὐνοϊκός, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος ἔρχομαι νὰ σᾶς παρακαλέσω ὅπως με θεωρήτε φίλον σας.

Τίθει τὴν χεῖρα πρὸς τὸν ἰατρόν, παρατηρεῖ ἐντὸς κατόπτρου, διευθετεῖ ὀλίγον τὴν κόμην του καὶ ἀπέρχεται.

Ὁ ἰατρός μεταβαίνει πρὸς τὴν ἀσθενῇ του.

— Κυρία, λέγει αὐτῇ, ἡ εὐγνωμοσύνη τὴν ὁποίαν ἠθελήσατε νὰ μοὶ ἐκφράζητε διὰ τὴν μικρὰν ἐκδούλευσιν, τὴν ὁποίαν σᾶς προσέφερα, ἐξεδηλώθη κατὰ τρόπον ὅστις μ' ἐμβάλλει εἰς μεγάλην ἀμηχανίαν. Ἀπεδέχθην τὸν κύλινδρον τοῦ χρυσοῦ, τὸν ὅποion μοὶ ἔφερε μετὰ πολλὴν εὐγένειαν ὁ γηραιὸς κύριος. Ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ δεχθῶ τὰ χρήματα τοῦ δευτέρου. Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς τὰ ἐπιστρέψω, διότι ἀνῆκουν εἰς ὑμᾶς. Ὁ δὲ τρίτος ἂν σᾶς ἀπατᾷ, σᾶς ἀπατᾷ μόνον χάριν τοῦ λανσκενέ. Οἱ τρεῖς φίλοι σας μοὶ φαίνεται ὅτι σᾶς ἀγαπῶσι πάρα πολύ.

— Ἀ, κύριε! ἂν με ἡγάπα τοιοῦτο τρόπον καὶ ἐκεῖνος, οὐδέποτε θὰ ἐφθανα εἰς τοιαύτην ἀπελπισίαν.

— Πῶς; . . Ποῖος ἐκεῖνος;

— Αἶ, κύριε! . . ὁ ἀχάριστος, ὅστις με ἐγκατέλειπεν· ἐκεῖνος, διὰ τὸν ὅποιον ἠθέλησα ν' ἀποθάνω, ὁ ἴθοποιός ἐνός δραματικοῦ θιάσου, ὅστις ἀνεχώρησεν εἰς Νέαν Ὑόρκην.

(Alphonse Karr)

X